Europa-Parlamentet
2019-2024

Udenrigsudvalget

2022/2197(INI)

17.7.2023

UDKAST TIL BETÆNKNING

om situationen for frihedsberøvede børn i verden
(2022/2197(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: María Soraya Rodríguez Ramos

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om situationen for frihedsberøvede børn i verden
(2022/2197(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til FN's verdenserklæring om menneskerettigheder, til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,

– der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989, og navnlig til artikel 37, litra b), og artikel 40 samt de valgfrie protokoller hertil,

– der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap af 13. december 2006 og den valgfrie protokol hertil,

– der henviser til FN's retningslinjer om alternativ børneforsorg af 18. december 2009,

– der henviser til grundprincipperne for beskyttelse af alle personer under enhver form for tilbageholdelse eller fængsling af 9. december 1988,

– der henviser til FN-reglerne vedrørende beskyttelse af frihedsberøvede unge ("Havannareglerne") af 14. december 1990,

– der henviser til FN's standardminimumsregler for retspleje over for mindreårige ("Beijingreglerne") af 29. november 1985, til FN's retningslinjer for forebyggelse af ungdomskriminalitet ("Riyadhretningslinjerne") af 14. december 1990, til FN's standardminimumsregler for ikkefrihedsberøvende foranstaltninger ("Tokyoreglerne") af 14. december 1990, til retningslinjerne for handling vedrørende børn i strafferetssystemet ("Wienretningslinjerne") af 21. juli 1997 og til FN's minimumsstandardregler for behandling af fanger ("Nelson Mandela-reglerne") af 17. december 2015,

– der henviser til fælles generel bemærkning nr. 4 (2017) fra FN's komité for beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder og nr. 23 (2017) fra Komitéen for Barnets Rettigheder om statens forpligtelser for så vidt angår børns menneskerettigheder i forbindelse med international migration i oprindelses-, transit-, bestemmelses- og tilbagesendelseslande,

– der henviser til de generelle bemærkninger fra FN's Komité for Barnets Rettigheder (CRC) og navnlig til generel bemærkning nr. 24 (2019) om børns rettigheder inden for retssystemet vedrørende børn,

– der henviser til FN's globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration af 19. december 2018, navnlig mål 13, litra h), og til FN's globale aftale om flygtninge af 17. december 2018,

– der henviser til FN's globale undersøgelse af 11. juli 2019 om børn, der er berøvet deres frihed,

– der henviser til FN's resolution "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling", der blev vedtaget af Generalforsamlingen den 25. september 2015,

– der henviser til rapport fra FN's udviklingsprogram fra april 2021 med titlen "Leaving No One Behind: Impact of COVID-19 on the Sustainable Development Goals (SDG's)" (Ingen må lades i stikken: covid-19-epidemiens indvirkning på verdensmålene for bæredygtig udvikling),

– der henviser til UNICEF's strategi for beskyttelse af børn (2021-2030), dets strategiske plan (2022-2025) og dets dagsorden "Reimagine Justice for Children" (gentænkning af retfærdighed for børn) (2021-2030),

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 3, 5, og 21,

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 14,

– der henviser til henstilling CM/Rec(2018)5 fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne vedrørende børn, hvis forældre er fængslet, som blev vedtaget den 4. april 2018,

– der henviser til EU-retningslinjerne for fremme og beskyttelse af børns rettigheder af 6. marts 2017,

– der henviser til Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti[1],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. marts 2021 med titlen "EU-strategi om barnets rettigheder" (COM(2021)0142),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. juni 2022 om EU-strategien for børns rettigheder,

– der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 25. marts 2020 med titlen "EU Action Plan on Human Rights and Democracy 2020-2024" (EU-handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024) (JOIN(2020)0005),

– der henviser til det afrikanske charter om børns rettigheder og velfærd af 11. juli 1990,

– der henviser til pagten vedrørende Organisationen af Amerikanske Stater af 1948, særlig artikel 49,

– der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder af 27. juni 1981, særlig artikel 17 og 25,

[1] EUT L 223 af 22.6.2021, s. 14.

– der henviser til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske landes menneskerettighedserklæring af 19. november 2012, navnlig artikel 31,

– der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 5. juni 2023 om børn og væbnede konflikter,

– der henviser til sin beslutning af 26. november 2019 om børns rettigheder i anledning af 30-året for FN's konvention om barnets rettigheder[2],

– der henviser til sin beslutning af 11. marts 2021 om børns rettigheder i lyset af EU-strategien for børns rettigheder[3],

– der henviser til sin beslutning af 3. maj 2022 med titlen "Mod en EU-strategi for fremme af uddannelse for børn i verden: mindskelse af virkningerne af covid-19-pandemien"[4],

– der henviser til forretningsordenens artikel 54,

– der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0000/2023),

A. der henviser til, at ethvert menneske under 18 år er et barn; der henviser til, at et barn uanset dets etniske oprindelse, køn, nationalitet, sociale og økonomiske baggrund, evner, migrations- eller opholdsstatus først og fremmest er et barn ; der henviser til, at alle børn har behov for særlig beskyttelse og har ret til alle de rettigheder, der er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder;

B. der henviser til, at frihedsberøvelse er enhver form for tilbageholdelse, fængsling eller anbringelse af et barn i et offentligt eller privat forvaringssted, som det ikke har tilladelse til frit at forlade, ved en retskendelse eller afgørelse fra en administrativ eller anden offentlig myndighed eller de facto;

C. der henviser til, at "frihedsberøvede børn" omfatter børn, der er frihedsberøvet i retsplejemæssig sammenhæng, af migrationsrelaterede årsager, i institutioner, herunder institutioner for børn med handicap, som opholder sig i fængsler sammen med deres primære omsorgspersoner, som er frihedsberøvet i forbindelse med væbnede konflikter eller under henvisning til den nationale sikkerhed; der henviser til, at forældrenes eller barnets billigelse ikke afgør, om et barn er frihedsberøvet eller ej;

D. der henviser til, at frihedsberøvelse af børn i henhold til artikel 37, litra b), i FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 kun bør anvendes som en sidste udvej, i det kortest mulige tidsrum, være begrænset til ekstraordinære tilfælde og kunne revideres; der henviser til, at selv om det i generel bemærkning nr. 24 i børnekonventionen hedder, at dette alene bør fraviges, hvis folkesundheden og den offentlige sikkerhed reelt er på spil, viser erfaringerne fra covid-19-pandemien, at der i overdrevet omfang henvises hertil;

E. der henviser til, at bl.a. frihedsberøvelse af børn som straf for deres seksuelle orientering eller kønsidentitet aldrig kan opfylde det eksklusive kriterium om at være en sidste

[2] EUT C 232 af 16.6.2021, s. 2.
[3] EUT C 474 af 24.11.2021, s. 146.
[4] EUT C 465 af 6.12.2022, s. 44.

udvej i overensstemmelse med artikel 37, litra b), i konventionen om barnets rettigheder og aldrig er i barnets tarv;

F. der henviser til, at der med "børn, som er frihedsberøvet i retsplejemæssig sammenhæng" menes børn, der er tilbageholdt af politiet eller varetægtsfængslet i afventning af en retssag og efter domfældelsen;

G. der henviser til, at der med "børn, der bor i fængsler med deres primære omsorgsperson" menes børn, der bor sammen med en tilbageholdt eller fængslet primær omsorgsperson og de facto er frihedsberøvet;

H. der henviser til, at der med "børn, som er frihedsberøvet af migrationsrelaterede årsager" menes enhver situation, hvor et barn er frihedsberøvet af grunde, der vedrører deres egen eller deres forældres migrationsstatus, uanset hvad der er angivet som begrundelse for at frihedsberøve et barn, eller navnet på den facilitet eller det sted, hvor barnet frihedsberøves; der henviser til, at uledsagede børn og børn, som er adskilt fra deres familie, ikke bør frihedsberøves, og at den omstændighed, at barnet er uledsaget eller adskilt fra sin familie, eller dets migrations- eller opholdsstatus eller mangel herpå ikke alene kan tjene til at retfærdiggøre en tilbageholdelse af det;

I. der henviser til, at der med "børn, som er frihedsberøvet i institutioner" menes børn, herunder børn med handicap, der er adskilt fra deres familier og frihedsberøvet i institutioner, og som af forskellige årsager ikke frit kan forlade institutionen;

J. der henviser til, at der med "børn, som er frihedsberøvet i forbindelse med væbnede konflikter" menes børn, som er blevet rekrutteret af væbnede styrker og væbnede grupper til at gøre tjeneste som soldater, vagter, spioner, budbringere, kokke og i andre roller, herunder seksuel udnyttelse;

K. der henviser til, at der med "børn, som er frihedsberøvet under henvisning til den nationale sikkerhed" menes børn, der er blevet rekrutteret af terrorister eller væbnede grupper i ikkekonfliktramte lande, eller som i henhold til den nationale sikkerhedslovgivning står anklaget for at udøve deres forsamlings- og foreningsfrihed, f.eks. under demonstrationer;

L. der henviser til, at et barn, som er i konflikt med loven, er ethvert barn, der kommer i kontakt med de retshåndhævende myndigheder, fordi det har, hævdes at have eller er blevet anklaget for at overtræde straffeloven;

M. der henviser til, at børne- eller ungdomsretssystemet omfatter den lovgivning og de normer, standarder, retningslinjer, politikker, procedurer, mekanismer, bestemmelser, institutioner og organer, som specifikt finder anvendelse på børn, der er i konflikt med loven, og som er i eller over den kriminelle lavalder;

N. der henviser til, at børn, der på det tidspunkt, hvor en lovovertrædelse begås, er under den kriminelle lavalder, ikke kan drages til ansvar i straffesager; der henviser til, at børn, som på det tidspunkt, hvor en lovovertrædelse begås, er over den kriminelle lavalder, men endnu ikke er fyldt 18 år, formelt kan anklages og underkastes børneretlige procedurer i fuld overensstemmelse med konventionen om barnets rettigheder;

O. der henviser til, at der er mange årsager til, at børn kommer i berøring med retssystemerne – som ofre eller overlevende, som vidner, som anklagede for en lovovertrædelse, som interesserede parter, eller fordi det er nødvendigt at gribe ind for at sikre dem korrekt pleje, beskyttelse, sundhed eller trivsel;

P. der henviser til, at børns adgang til domstolsprøvelse omfatter alle former for administrativ og retlig forfølgning, der berører børn, herunder sædvaneretlige og religiøse retsmekanismer, alternativ tvistbilæggelse og kvasiretlige mekanismer, og gælder i forbindelse med forfatningsret, strafferet, civilret, offentlig ret, privatret, forvaltningsret og militærret på nationalt og internationalt niveau;

Q. der henviser til, at barnets tarv skal komme i første række i alle afgørelser, der involverer et barn, herunder hvorvidt et barn skal fratages sin personlige frihed; der henviser til, at princippet om barnets tarv skal vurderes af de kompetente myndigheder, og kræver, at genindslusning af børn, der har begået en lovovertrædelse, prioriteres; der henviser til, at dette betyder, at børn bør støttes i stedet for at blive straffet, så de kan udfylde en konstruktiv rolle i samfundet;

R. der henviser til, at adgang til domstolsprøvelse kræver retlig myndiggørelse af alle børn og skal tage hensyn til deres alder, modenhed og evne til udvikle sig;

S. der henviser til, at der med "henvisning til udenretslige procedurer" menes betinget kanalisering af børn, som er i konflikt med loven, væk fra formelle retssager i retning af en anden måde at løse problemet på, hvorved mange sager – måske de fleste – kan håndteres af udenretslige organer, således at de negative virkninger ved formelle retssager såsom stigmaet ved at være dømt og have en plettet straffeattest undgås, forudsat at menneskerettighederne og retsgarantierne respekteres fuldt ud;

T. der henviser til, at FN's globale undersøgelse om frihedsberøvede børn, der blev offentliggjort i juli 2019, er prisværdig og udgør en milepæl med hensyn til at synliggøre frihedsberøvede børn og at afhjælpe deres sårbarhed og stigmatiseringen og den sociale udelukkelse af dem;

U. der henviser til, at over syv millioner[5] børn ifølge FN's globale undersøgelse er frihedsberøvet på verdensplan;

V. der henviser til, at omkring 94 % af alle frihedsberøvede børn ifølge FN's globale undersøgelse er drenge og 6 % piger, og at omkring 5,4 millioner børn er anbragt på institutioner, hvilket i sagens natur er skadeligt for børn og deres udvikling; der henviser til, at omkring 1,4 millioner frihedsberøvede børn er tilbageholdt af politiet, varetægtsfængslede og fængslede;

W. der henviser til, at mindst 330 000 børn tilbageholdes af migrationsrelaterede årsager, enten alene eller sammen med deres familier; der henviser til, at mindst 19 000 børn opholder sig i fængsler sammen med deres primære omsorgspersoner, næsten udelukkende deres mødre;

X. der henviser til, at 35 000 børn i øjeblikket tilbageholdes i forbindelse med væbnede konflikter; der henviser til, at alene i 2022 blev 2 496 børn frihedsberøvet på grund af

[5] Alle ovennævnte data er fra FN's globale undersøgelse om frihedsberøvede børn.

deres faktiske eller påståede tilknytning til parter i konflikter; der henviser til, at mindst 1 500 børn i øjeblikket tilbageholdes under henvisning til den nationale sikkerhed i lande uden konflikter på deres område, herunder på grund af aktiviteter såsom fredelige demonstrationer, for at udtrykke politiske synspunkter online og for at deltage i forbudte politiske grupper og bandeaktiviteter;

Y. der henviser til, at det i bemærkning nr. 24 til FN's konvention om barnets rettigheder fastslås, at børn med handicap ikke bør håndteres i retssystemet, men skal behandles separat; der henviser til, at børn med handicap er overrepræsenteret i institutioner og hyppigere udsættes for udnyttelse, vold, misbrug, tortur og andre former for mishandling; der henviser til, at 50-75 % af de børn, der kommer i kontakt med retssystemet, allerede lider af en eller anden form for psykisk sygdom, misbrug eller omsorgssvigt; der henviser til, at frihedsberøvelse sædvanligvis fremkalder eller forværrer psykiske og kognitive sundhedsproblemer;

Z. der henviser til, at børn med en ugunstig økonomisk baggrund, handicap eller migrantbaggrund, eller som tilhører LGBTIQ+-samfundet, ifølge FN's globale undersøgelse er overrepræsenteret blandt frihedsberøvede i hele verden;

AA. der henviser til, at 12 millioner piger bliver gift, inden de er fyldt 18 år, og at tvangsægteskaber er en anden form for frihedsberøvelse; der henviser til, at LGBTIQ+-børn , som holdes i husarrest af deres familie og tvinges til at gennemgå omvendelsesterapi, også frihedsberøves;

AB. der henviser til, at der ifølge UNICEF mellem marts 2020 og oktober 2021 blev løsladt 45 000 tilbageholdte børn verden over i mindst 84 lande som foranstaltning mod covid-19-smitte, hvilket både viser, at det er muligt at bringe tilbageholdelsen til ophør, og at lande, der ikke anvender tilbageholdelse, er bedre rustet til at håndtere folkesundhedskriser;

AC. der henviser til, at EU allerede spiller en ledende rolle med hensyn til at beskytte og støtte børn globalt ved at styrke adgangen til uddannelse, tjenesteydelser og sundhedspleje og beskytte dem mod alle former for vold, misbrug og omsorgssvigt, herunder i humanitær sammenhæng;

1. minder om, at barndommen er en fase i livet, hvor børn udvikler deres personlighed, deres følelsesmæssige relationer til andre, deres sociale og uddannelsesmæssige færdigheder og deres sociale kompetencer, og understreger derfor, at når børn fratages deres frihed, fratages de også deres barndom og deres fremtid;

2. minder om, at frihedsberøvelse af børn betyder, at de udsættes for strukturel vold; anerkender, at selv om der ikke findes nogen globalt accepteret definition af "institutioner", er institutioner ikke desto mindre grundlæggende skadelige for børn, da de påvirker børns udvikling og psykosociale tilknytning;

3. understreger, at frihedsberøvelse i sig selv udgør en form for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af børn, som er i strid med folkeretten, er udtrykkeligt forbudt i henhold til artikel 37, litra a), i konventionen om barnets rettigheder og/eller kan føre til krænkelse af barnets ret til livet, overlevelse og udvikling, der er nedfældet i konventionens artikel 6;

4. bemærker, at covid-19-foranstaltningerne ifølge UNICEF viste, at landene, når der er en klar og tvingende grund hertil – i dette tilfælde en folkesundhedsmæssig krisesituation – formår at handle hurtigt for at beskytte udsatte befolkningsgrupper, f.eks. i lukkede rum, og at henvisning til udenretslige procedurer og andre foranstaltninger, der omfatter alternativer til frihedsberøvelse, kunne anvendes eksplicit til børn;

5. mener, at det internationale samfund i betragtning af de uafviselige beviser for, at frihedsberøvelse er skadelig for børns trivsel og anvendes for hyppigt, bør forstærke sine bestræbelser på at bringe alle former for frihedsberøvelse af børn til ophør senest i 2030 gennem anvendelse og eksplicit juridisk anerkendelse af henvisning til udenretlige procedurer, alternativer, som ikke indebærer frihedsberøvelse, og foranstaltninger vedrørende genoprettende retfærdighed;

6. opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at tilskynde tredjelandspartnere til at hæve deres kriminelle lavalder til mindst 14 år og opfordrer indtrængende tredjelande til ikke under nogen omstændigheder at sænke den kriminelle lavalder;

7. bemærker, at der mangler omfattende, ajourførte og opdelte data om antallet af børn, der i øjeblikket er frihedsberøvet på verdensplan, navnlig i forbindelse med migration, institutioner, national sikkerhed og væbnede konflikter; understreger behovet for at udvikle og vedligeholde en international database;

8. opfordrer derfor EU-institutionerne og medlemsstaterne til at gå foran og iværksætte en global kampagne for at nedbringe antallet af børn på tilbageholdelsessteder, herunder gennem oprettelse af en FN-opfølgningsmekanisme til at sikre, at anbefalingerne i FN's globale undersøgelse gennemføres fuldt ud, således at den kan bidrage til, at tilbageholdte børn rent faktisk bliver løsladt; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til aktivt, herunder gennem finansiering, at støtte initiativer, der tages af tredjelandspartneres myndigheder og/eller lokale organisationer med henblik på at tackle de egentlige årsager til frihedsberøvelse på systematisk og helhedsorienteret vis;

9. hilser Kommissionens EU-strategi for børns rettigheder fra 2022 velkommen som et middel til at styrke EU's position som en central global aktør, forbedre EU-delegationernes kapacitet til at beskytte børn ved at udpege kontaktpunkter for unge og sikre beskyttelse og opfyldelse af børns rettigheder gennem EU's eksterne politik i alle sammenhænge; anmoder Kommissionen om at fremlægge en oversigt over sådanne udpegede kontaktpunkter senest i 2024;

10. minder om vigtigheden af, at EU og medlemsstaterne støtter styrkelsen af de regionale menneskerettighedssystemer, herunder gennem finansiel bistand og tværregional erfaringsudveksling; er fast overbevist om, at disse regionale systemer skal spille en rolle i håndteringen af situationen for frihedsberøvede børn og udgør et supplement til FN's menneskerettighedssystem;

11. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at etablere en omfattende afinstitutionaliseringspolitik ved at støtte tredjelandes myndigheder og lokale organisationer i at udvikle nationale handlingsplaner med konkrete foranstaltninger, hvis sigte er at nedbringe antallet af frihedsberøvede børn og prioritere ikkefrihedsberøvende løsninger og familielignende miljøer frem for tilbageholdelse;

12. opfordrer til, at der vedtages en EU-liste over lande, hvor EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne som prioritet vil intensivere deres indsats til støtte for frihedsberøvede børn og gå i dialog med de lokale myndigheder om at indføre eller forbedre beskyttelsesmekanismer og specifik lovgivning med henblik på at sikre beskyttelsen af disse børn; insisterer på, at denne prioriterede liste bør udarbejdes af EU-Udenrigstjenesten i tæt samråd med interessenter og Europa-Parlamentet, og bliver ajourført en gang om året; opfordrer desuden næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) til hvert år at fremlægge en offentlig rapport om tiltag, som er gennemført i de prioriterede lande;

13. minder om, at undersøgelser viser, at uanset de forhold, som børnene bydes, har tilbageholdelse en dybtgående og negativ indvirkning på børns sundhed og udvikling, og at sådanne mén kan optræde, selv hvis tilbageholdelsen er af relativt kort varighed;

14. opfordrer indtrængende til, at der sættes en stopper for forskelsbehandling af børn med handicap i al lovgivning, alle politikker og al praksis, der vedrører retten til personlig frihed; opfordrer EU-delegationerne til at støtte tredjelandes myndigheder i at integrere rettigheder og behov for børn med handicap på alle retlige og politiske områder, som direkte eller indirekte har relevans for at forebygge og standse ulovlig og/eller vilkårlig tilbageholdelse, og sikre fuld og effektiv deltagelse af børn med handicap i alle beslutningsprocesser, herunder alle faser af politikudviklingen, med henblik på at bringe frihedsberøvelsen af børn til ophør; tilskynder til og støtter oplysningskampagner og uddannelsesprogrammer, navnlig for politiske beslutningstagere, offentligt ansatte, tjenesteudbydere og medierne, om børn med handicaps ret til frihed og sikkerhed, herunder til bekæmpelse af stereotyper, fordomme og skadelig praksis;

15. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at bistå tredjelandes myndigheder med at sikre, at alle børn kan nyde godt af deres ret til en uddannelse på primærtrinnet, og med at træffe foranstaltninger til at sikre, at en uddannelse på sekundærtrinnet er tilgængelig; insisterer derfor på, at frihedsberøvede børn inkluderes tilstrækkeligt; opfordrer endvidere Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at bistå tredjelandes myndigheder med at udvikle og gennemføre digitale undervisnings- og læringsmetoder og lette adgangen til internet for alle børn;

16. fordømmer alle former for straf, der fører til frihedsberøvelse af børn på grund af deres seksuelle orientering eller kønsidentitet, for at få foretaget en abort eller for frivilligt seksuelt samkvem mellem jævnaldrende unge, som ikke indebærer udnyttelse; opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at støtte de relevante FN-agenturer og lokale civilsamfundsaktører, der samarbejder med tredjelandes myndigheder, om at bekæmpe alle love, som forskelsbehandler unge på grundlag af deres seksuelle orientering og kønsidentitet, og understreger, at der på tilbageholdelsessteder skal sikres passende omsorg og beskyttelse mod alle former for forskelsbehandling, vold og seksuel udnyttelse;

17. understreger, at overrepræsentationen af drenge, der tilbageholdes, skal imødegås med alle mulige midler, herunder ved at fremme henvisning til udenretlige procedurer på alle stadier i strafferetssystemet og i lige høj grad at anvende ikkefrihedsberøvende løsninger på drenge og piger; mener, at det haster med at indføre en kønsdimension i

retssystemerne vedrørende børn og at gøre noget ved uligheden i adgangen til særlige børnedomstolstjenester;

18. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at tilskynde tredjelandspartnere til at ratificere den valgfrie protokol til konventionen mod tortur og til at etablere uafhængige og effektive nationale forebyggende mekanismer med særlig ekspertise til at gennemføre besøg på steder, hvor børn er eller kan blive frihedsberøvet; opfordrer indtrængende partnerlandene til at ratificere den tredje valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder om en kommunikationsprocedure, der gør det muligt for børn at søge erstatning for krænkelser af deres rettigheder;

19. minder om, at offentlige politikker er effektive, når de udformes på grundlag af fuldstændige, rettidige og pålidelige data; opfordrer EU og dets medlemsstater til at foreslå skræddersyet bistand og metodologisk støtte til tredjelandes myndigheder med hensyn til dataindsamling, herunder tekniske midler og retlige rammer, med henblik på at lette dataudvekslingen mellem statslige institutioner samt med relevante ikkestatslige aktører (f.eks. internationale organisationer); understreger behovet for systematisk indsamling af opdelte data for bedre at forstå de forløb, som for drenge og piger fører til tilbageholdelse, i alle situationer hvor børn frihedsberøves;

20. beklager, at EU-Udenrigstjenesten ikke siden vedtagelsen af EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder i 2017 har foretaget nogen revision; mener, at det haster med at iværksætte en konsekvensanalyse af, hvordan EU-delegationerne gennemfører retningslinjerne i tredjelande;

21. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til systematisk at medtage børns rettigheder i den politiske dialog med partnerlandene, ligesom det allerede sker i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne og stabiliserings- og associeringsprocessen;

Børn inden for retsplejen

22. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til i alle sine samarbejdsprogrammer om retsstatsprincippet og kapacitetsopbygning på det retlige område at foreslå et særligt kapitel, der har fokus på at støtte tredjelandes myndigheder i at etablere effektive retssystemer vedrørende børn, herunder anvendelse af henvisning til udenretlige procedurer helt fra begyndelsen og i alle faser af straffesagen, bibeholdelse eller hævelse af den kriminelle lavalder til mindst 14 år, afkriminalisering af statusforseelser, sikring af børnevenlige mekanismer for information og deltagelse af børn samt afkortning af varigheden af tilbageholdelsen til et minimum, hvis den er uundgåelig;

23. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til sammen med partnere fra tredjelande yderligere at udvikle uddannelsesprogrammer for ansatte i retsvæsenet og de retshåndhævende myndigheder med henblik på at udvikle børnevenlige afhøringsprocedurer og fremgangsmåder, og til at finde ud af, hvordan man bedst kan høre børn, da de har ret til at deltage i og appellere afgørelser, der fører til, at de frihedsberøves; understreger, at alle børn har ret til adgang til gratis retshjælp, repræsentation og tjenester, herunder adgang til mental sundhedsstøtte og psykologisk støtte, børneeksperter og betroede retlige aktører, som kan gøre en forskel for et barns oplevelse af retssystemet og sagens udfald;

Børn og deres primære omsorgspersoner

24. understreger, at stater i det videst mulige omfang bør afholde sig fra at tilbageholde primære omsorgspersoner med meget små børn og – hvis dette ikke sker – da at udvikle børnevenlige "forældre med børn-afsnit" i fængsler, etablere særlige indlogeringsfaciliteter for prænatal, perinatal og postnatal pleje og behandling og sigte mod, at børn bliver løsladt sammen med deres forældre; minder om, at der skal træffes alle nødvendige foranstaltninger for at garantere sikkerhed, værdighed og udvikling for ethvert barn, der opholder sig i fængsel sammen med en forælder, og at der til enhver tid skal sikres beskyttelse mod vold, traumer og skadelige situationer;

25. minder om henstillingerne fra Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf om at lette indførelsen af alternativer til tilbageholdelse for gravide piger og unge mødre for at undgå den situation, at børn bor i tilbageholdelsesfaciliteter;

26. understreger, at myndighederne bør indarbejde vurderinger af barnets tarv i alle beslutningsprocesser, hvor tilbageholdelse af en forælder kan føre til frihedsberøvelse af et barn, herunder afgørelser forud for retssagen, afgørelser om domfældelse og enhver form for afgørelse om, hvorvidt og hvor længe et barn skal bo sammen med en primær omsorgsperson, som er fængslet;

27. opfordrer partnerlandene til at vedtage love og bestemmelser, der støtter og prioriterer ikkefrihedsberøvende løsninger for forældre til børn, som er forsørgelsesberettigede, frem for frihedsberøvende løsninger, og til at fremme en retlig evaluering af den enkelte sag ud fra kriterierne om nødvendighed, proportionalitet og rimelighed, når der skal træffes afgørelser om varetægtsfængsling forud for retssager og domfældelse;

28. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at støtte partnerlandene i at udforme rehabiliteringsprogrammer for primære omsorgspersoner i fængsler, som bør omfatte mekanismer til beskyttelse af barnet mod stigmatisering, og tilskynde til opbygning af samarbejde og samordning mellem de relevante offentlige forvaltninger og civilsamfundsorganisationer med henblik på at reintegrere børn i samfundet, når de har forladt tilbageholdelsescentrene;

Børn i en migrationssituation

29. understreger, at bestemmelserne om tilbageholdelse af børn (som en "sidste udvej") ikke gælder i udlændingeretlige sager og derfor ikke kan anvendes til at retfærdiggøre tilbageholdelse af børn i forbindelse med immigration;

30. udtrykker bekymring over det stigende antal lande, hvor irregulære migranter, heriblandt børn, placeres i forskellige midlertidige eller permanente arrangementer såsom modtagecentre, krisecentre og venterum;

31. understreger, at børns ulovlige indrejse skal afkriminaliseres, og mener, at der skal findes ikkefrihedsberøvende løsninger for at sætte en stopper for tilbageholdelsen af mindreårige migranter, og at spørgsmålet om, hvorvidt et barn er frihedsberøvet eller ej, ikke afhænger af det navn eller den klassificering, som staten har tildelt den institution, hvor tilbageholdelsen finder sted, men af, om virkeligheden og alvorligheden af de

pålagte restriktioner udgør frihedsberøvelse; opfordrer i denne forbindelse EU's medlemsstater til at gå foran med et godt eksempel og støtte transit- og bestemmelseslandene i at bringe denne praksis til ophør;

32. minder om statens forpligtelse til at beskytte og respektere barnets rettigheder og tarv til enhver tid uanset dets eller dets forældres migrationsstatus, ved at sikre tilgængeligheden af og adgangen til en række velfungerende alternativer til tilbageholdelse i ikkefrihedsberøvende sammenhænge, fremme lokalsamfundsbaserede plejeordninger, der sikrer adgang til uddannelse og sundhedspleje, og respektere deres ret til familieliv og familiens enhed, og ved at arbejde for at sætte en stopper for praksissen med at tilbageholde børn i forbindelse med international migration;

33. bemærker med bekymring, at der findes tilfælde, hvor børn behandles som voksne migranter og frihedsberøves på grund af manglende fødselsregistrering, og fordi det er ikke er muligt at bestemme deres alder; opfordrer partnerlandene til at sikre hurtige, børnevenlige og kønssensitive omfattende vurderinger af barnets udvikling foretaget af eksperter, hvis afgørelser kan appelleres, og til at garantere, at det individ, hvis alder skal vurderes, i tilfælde af ufyldestgørende beviser efter denne proces formodes at være et barn;

Børn, der er berørt af konflikter

34. minder om, at børn, der tilbageholdes i forbindelse med besættelser eller væbnede konflikter, først og fremmest skal betragtes som ofre og aldrig må tilbageholdes eller straffes udelukkende på grund af deres medlemskab af væbnede styrker eller grupper; understreger behovet for at udvikle passende mental og psykosocial omsorg for at sætte børn i stand til at reintegrere sig i lokalsamfundene og finde deres plads i samfundet, når konflikten er afsluttet, som et middel til at forebygge og afbryde videreførelsen af vold til næste generation og undgå, at fredsskabelsesindsatsen undergraves; understreger behovet for at fremme lige adgang til reintegrations- og rehabiliteringsbistand for drenge og piger, der tidligere har været tilknyttet væbnede styrker og væbnede grupper, og sikre, at de bliver genforenet med deres familier;

35. glæder sig over EU's og FN's fælles prioriteter for 2022-2027 og det fælles tilsagn om at medtage børn, der er berørt af væbnede konflikter, som en gennemgående prioritet; understreger behovet for at skabe veje til reintegration af og erstatning til børn, der har fået krænket deres rettigheder, og at FN's dagsorden for børn i væbnede konflikter skal integreres i alle EU's foranstaltninger udadtil;

36. opfordrer Kommissionen og NF/HR til at intensivere bestræbelserne på at forebygge og sætte en stopper for alvorlige krænkelser af børn, der er ramt af frihedsberøvelse under væbnede konflikter; understreger betydningen af at fremme dagsordenen for børn og væbnede konflikter i EU's politik udadtil og dets terrorbekæmpelses- og sikkerhedspolitikker og af at integrere den i operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, reformer af sikkerhedssektoren og mægling;

37. støtter mandatet for FN's særlige rapportør for børn i væbnede konflikter til at presse på for at styrke beskyttelsen af børn i væbnede konflikter, øge bevidstheden, fremme indsamlingen af globale data om situationen og fremme internationalt samarbejde for at forbedre beskyttelsen af børn;

38. understreger, at børn med tilknytning til grupper, der er udpeget som terrorister eller voldelige ekstremister, er ofre og ikke gerningsmænd; minder om, at staterne bærer ansvaret for deres børnestatsborgere, der tilbageholdes i udlandet, og opfordrer dem til at lette disses tilbagevenden til deres oprindelsesland efter anmodning; opfordrer de berørte EU-medlemsstater til at sikre, at børn, der er statsborgere i disse medlemsstater, og som er fængslet eller tilbageholdt i tredjelande, beskyttes og repatrieres;

39. understreger, at børn, der på fredelig vis udøver deres ret til ytringsfrihed , religions- og trosfrihed eller forenings- og forsamlingsfrihed, aldrig må tilbageholdes eller straffes under henvisning til den nationale sikkerhed;

°

° °

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.